U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatele **Z. L.**, zastoupeného JUDr. Evou Poláčkovou, advokátkou se sídlem v Brně, Starobrněnská 13, za účasti **Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti podané proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 31. října 2006, č. j. 56 Az 273/2006 - 14,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovenému zástupci stěžovatele, advokátce JUDr. Evě Poláčkové, se sídlem v Brně, Starobrněnská 13, **s e** odměna za zastupování **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se stěžovatel domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla podle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 25. 8. 2006, č. j. OAM-913/LE-PA03-PA03-2006, jímž byla zamítnuta jeho žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

Vzhledem k okolnosti, že v dané věci se jedná o kasační stížnost ve věci azylu, Nejvyšší správní soud se ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nejprve zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Pro vlastní vymezení institutu nepřijatelnosti a jeho dopadů do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS, www.nssoud.cz.

Podle citovaného usnesení s. ř. s. je podstatným přesahem vlastních zájmů stěžovatele jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů. V zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věci azylu je pak nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., nýbrž také uvést, v čem spatřuje v mezích kritérií přijatelnosti v konkrétním případě podstatný přesah svých vlastních zájmů a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat.

V dané kasační stížnosti však stěžovatel uplatňuje toliko kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. a namítá, že krajský soud vůbec neposuzoval postup správního orgánu, když dospěl k závěru, že žalobu je třeba odmítnout pro nedostatek náležitostí ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s., které vzdor výzvě a poučení soudu nebyly odstraněny. Podle stěžovatele však podaná žaloba splňovala zákonem požadované náležitosti a soud se jí měl věcně zabývat, byť nebyla v návaznosti na jeho výzvu doplněna. Argumentuje přitom rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2005, č. j. 5 Azs 208/2005 - 51, jakož i dosavadní praxí krajského soudu, který se dosud meritorně zabýval žalobami skutkově vymezenými ve stejném rozsahu tak, jako byla žaloba stěžovatele. V této souvislosti Nejvyšší správní soud konstatuje, že výše citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu je v současné chvíli překonán rozsudkem rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58 (publikovaným pod č. 835/2006 Sb. NSS, www.nssoud.cz), který se otázkou náležitostí žaloby proti rozhodnutí správního orgánu zabýval a kterému postup krajského soudu v předmětné věci konvenuje. Podle citovaného rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu totiž žaloba musí obsahovat jak skutkové, tak i právní důvody, pro které žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné, a pokud žaloba postrádá konkrétní skutková tvrzení a žalobce vzdor výzvě a poučení soudu vady neodstraní, je důvodné její odmítnutí.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že krajský soud se v napadeném usnesení nikterak neodchyluje od této interpretace a aplikace ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s., v návaznosti na § 37 odst. 5 s. ř. s. Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poté, co byl vydán shora citovaný rozsudek rozšířeného senátu, tedy poskytuje dostatečnou odpověď na námitku podávanou v kasační stížnosti a Nejvyšší správní soud neshledal žádného důvodu pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Ve světle těchto skutečností tedy Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a proto ji shledal ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Podle § 35 odst. 8 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., zástupci stěžovatele, který mu byl soudem ustanoven k ochraně jeho práv, hradí hotové výdaje a odměnu

za zastupování stát. V předmětné věci však soud ustanovenému zástupci odměnu za zastupování nepřiznal, neboť z obsahu soudního spisu vyplývá, že žádný úkon právní služby, za který náleží odměna dle § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, nevykonal.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. února 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu